

[Stetter.]

gens flertalsudtalelse ikke er i overensstemmelse med det konservative folkepartis program. Det kan han da ikke undre sig over. Vi kan da ikke på noget tidspunkt påføre de andre grupper vor mening i denne sag. Vi har nogle synspunkter, som vi har gjort tinget opmærksom på, al den stund de socialistiske medlemmer af udvalget har bedt om at få vores program med ind i materialet; det har man fået, og derfor kan man gøre sig bekendt med, hvad den konservative folketingsgruppe mener på dette punkt.

Vi er ikke betænkelige over for integration og samarbejde; det har jeg også gjort rede for. Men udviklingen på disse punkter må nødvendigvis gå langsomt, skridt for skridt, og må fremkomme under fuld kontrol af folketinget. Det er, ligesom man forestiller sig, at dette her er noget, der skal foregå i ly af nattens mørke, eller noget i den retning, men folketinget vil jo på forhånd og længe i forvejen få at vide om alle de beslutninger, som skal træffes, og derfor forstår jeg slet ikke denne betænkelighed, som kommer til orde fra flere af modstandernes side.

De fleste i den konservative folketingsgruppe har oplevet 1940ernes politiske og militære konfrontationer i Vesteuropa. Vi ønsker, at vore børn og børnebørn skal have mulighed for at leve i et bedre Europa. Jeg ved da godt, at man kan sige: ja, men det får I ikke nogen indflydelse på, og vi erkender, at vor indflydelse bliver temmelig beskednen, men vi vil være med til at udarbejde reglerne for denne fremtid.

Jeg er næsten sikker på, at hvis befolkningen den 2. oktober stemmer nej, så vil den måske den 3. eller 4. oktober vågne op og spørge sig selv: ja men hvorfor kom vi ikke med i dette samarbejde, hvorfor i alverden er vi ikke med i dette samarbejde med de øvrige vesteuropæiske nationer? Men så er det for sent. Afgørelsen træffes i denne omgang, den 2. oktober.

Jeg spurgte i går: ja men hvem skal vi samarbejde med, hvis det ikke skal være med landene i vest? Hvem skal vi være solidariske med, hvis det ikke skal være med landene i vest? Jeg fik ikke noget svar. Men det er naturligvis også et svar.

Jeg skal for en ordens skyld sige, at det konservative folkeparti anbefaler tingets medlemmer at stemme for de to lovforslag.

Nyboe Andersen: Hr. Morten Lange var i sin ordførertale i mandags bekymret for, at de danske forbehold i Bruxelles med hensyn til, at fordelingspolitikken skal være et nationalt anliggende, var noget, som kun fremtidige socialdemokratiske regeringer eventuelt ville opretholde, men ikke regeringer udgået fra den anden side af salen. Fru Birte Weiss gav senere under debatten udtryk for lignende bekymringer.

Jeg vil gerne, som hr. Stetter allerede har gjort det på sit partis vegne, sige, at disse bekymringer er ubegrundede. Jeg fremførte på Ministerrådsmøder i foråret og i sommeren 1971, første gang på Ministerrådets møde den 2. marts 1971, forbehold af ganske tilsvarende art som dem, der nuværende udenrigsøkonomiminister senere i november måned 1971 fremførte. Og jeg fremsatte disse forbehold, efter at vi forud havde drøftet det i markedsudvalget, og altså med tilslutning selvfølgelig fra de tre partier, der dannede den foregående regering. Det er derfor en selvfølge, at kommende regeringer af lignende politisk sammensætning vil føle sig forpligtet til at efterleve disse forbehold.

Fru Birte Weiss sagde, at hun ville føle sig beroliget, hvis der kom et sådant tilsagn fra vor side som det, handelsministeren havde givet, og hun tilføjede, at mange ud over landet ville blive beroliget derved. Jeg er da glad for hermed at kunne give et bidrag til afspænding af debatten. Det kan den jo nok trænge til.

I mit indlæg i mandags påviste jeg, at det regnestykke, som man fra modstandernes side bygger de økonomiske betragtninger på, ikke er holdbart. Jeg kan konstatere nu, at de argumenter, jeg fremførte i den henseende, reelt ikke er blevet antastet under den videre debat.

Hr. Auken beskæftigede sig direkte med min kritik af pjecen om dansk økonomi inden for og uden for fællesmarkedet og sagde, at han i princippet var enig med mig i, at den slags beregninger måske ikke var ret meget bevendt, men, sagde hr. Auken, man havde fra tilhængerside været oversvømmet af tilsvarende beregninger.

Hertil er at sige, at de beregninger, som hr. Auken åbenbart her tænker på, netop ikke er tilsvarende beregninger, ikke er beregninger af tilsvarende karakter. De holder sig nemlig alene til de virkninger for beta-